

160

OBWIESZCZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 4 lipca 1955 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy.

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 20 maja 1955 r. o zmianie ustawy o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy (Dz. U. Nr 21, poz. 135) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy (Dz. U. Nr 20, poz. 168) z uwzględnieniem zmian wynikających z de-

krety z dnia 20 maja 1955 r. o zmianie ustawy o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy (Dz. U. Nr 21, poz. 135) oraz z innych ustaw i dekretów wydanych do dnia ogłoszenia obwieszczenia z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów i ustępów.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Załącznik do obwieszczenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 lipca 1955 r. (poz. 160).

U S T A W A

z dnia 19 kwietnia 1950 r.

o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy.

W Polsce Ludowej klasa robotnicza, świadoma swych praw i obowiązków gospodarza kraju, nadaje dyscyplinie pracy nową socjalistyczną treść.

Przytłaczająca większość robotników i pracowników umysłowych, pracując sumiennie i z zapałem, daje wyraz swojemu socjalistycznemu stosunkowi do pracy i przyczynia się do wzmocnienia sił Ludowej Ojczyzny.

Są jednak jednostki, które — naruszając dyscyplinę pracy — postępowaniem swym obniżają skuteczność ofiarnej pracy swych współtowarzyszy i wpływają hamująco na dalszy ciągły wzrost dobrobytu i kultury mas pracujących. Do szczególnie szkodliwych naruszeń dyscypliny pracy należy opuszczanie dni pracy bez usprawiedliwionej przyczyny.

Mając na względzie, że przestrzeganie socjalistycznej dyscypliny pracy jest nieodzownym warunkiem realizacji planu 6-letniego, zgodnie z interesami i postulatami klasy robotniczej stanowi się, co następuje:

Art. 1. Każdy pracownik fizyczny lub umysłowy bez względu na zajmowane stanowisko i rodzaj wykonywanej pracy, zatrudniony w uspołecznionym zakładzie pracy, instytucji lub urzędzie, powinien być pociągnięty do odpowiedzialności według przepisów niniejszej ustawy za naruszenie dyscypliny pracy przez nieusprawiedliwione opuszczenie dni pracy.

Art. 2. Wyróżnianie się nienaganą dyscypliną pracy powinno być uwzględniane przy przedstawianiu pracowników do odznaczeń państwowych i nagród.

Art. 3. Rada Ministrów określi przypadki, w których winno nastąpić usprawiedliwienie opuszczonego dnia pracy, oraz warunki i tryb usprawiedliwiania nieobecności.

Art. 4. 1. Przez opuszczenie dnia pracy rozumie się opuszczenie bez usprawiedliwionej przyczyny dnia pracy, w którym pracownik obowiązany był stawić się do pracy w zakładzie pracy, instytucji lub urzędzie.

2. Opuszczenie części dnia pracy, przekraczające granicę, którą określi Rada Ministrów, jest równoznaczne z opuszczeniem dnia pracy w całości.

Art. 5. 1. Karami porządkowymi za naruszenie dyscypliny pracy są:

- 1) nagana z ostrzeżeniem,
- 2) potrącenie z należnego wynagrodzenia — za każdy dzień opuszczony bez usprawiedliwienia — przeciętnego zarobku za jeden lub dwa dni pracy,
- 3) przeniesienie na pracę niżej zaszeregowaną na okres nie dłuższy niż miesiąc.

2. O wymierzeniu kary porządkowej sporządza się adnotację w aktach osobowych pracownika.

Art. 6. 1. Kary porządkowe stosuje się według następującego wymiaru:

- 1) za nieusprawiedliwione opuszczenie w kwartale kalendarzowym jednego dnia pracy pracownik podlega karze nagany z ostrzeżeniem albo karze potrącenia z należnego mu wynagrodzenia przeciętnego zarobku za jeden dzień pracy,
- 2) za nieusprawiedliwione opuszczenie w kwartale kalendarzowym drugiego dnia pracy lub dwóch dni kolejno pracownik podlega karze potrącenia z należnego mu wynagrodzenia przeciętnego zarobku za jeden dzień pracy za każdy dzień opuszczony,
- 3) za nieusprawiedliwione opuszczenie w kwartale kalendarzowym trzeciego dnia pracy lub trzech dni kolejno pracownik podlega karze potrącenia z należnego mu wynagrodzenia przeciętnego zarobku za dwa dni pracy za każdy dzień opuszczony lub karze przeniesienia na pracę niżej zaszeregowaną.

2. Przeciętny dzienny zarobek oblicza się według zasad określonych dla ustalenia należności za dni urlopu.

3. Pracownik pobierający wynagrodzenie stałe (ryczałtowo, miesięczne itp.) traci ponadto w każdym przypadku opuszczenia pracy bez usprawiedliwienia tę część wynagrodzenia, która przypada za dni opuszczone.

Art. 7. W przypadkach złośliwego i uporczywego naruszenia dyscypliny pracy, a mianowicie:

- 1) opuszczenia mimo wymierzonych kar porządkowych bez usprawiedliwienia w ciągu kwartału kalendarzowego czterech lub więcej dni pracy albo
- 2) opuszczenia jednorazowo bez usprawiedliwienia czterech lub więcej dni pracy,

stosowane będą kary sądowe.

Art. 8. 1. Karę sądową stanowi obowiązek pozostawania przez okres nie dłuższy niż trzy miesiące przy pracy dotychczas wykonywanej z jednoczesnym potrąceniem od 10 do 25% wynagrodzenia za pracę.

2. Do orzekania powołane są sądy powiatowe.

Art. 9. W okresie odbywania kary porządkowej wykonywania pracy niżej zaszeregowanej (art. 5 ust. 1 pkt 3) lub kary sądowej wykonywania tej samej pracy z potrąceniem części wynagrodzenia (art. 8) zawieszona jest prawo pracownika do rozwiązania umowy o pracę lub służbowego stosunku publiczno-prawnego.

Art. 10. 1. Uznawanie nieobecności za usprawiedliwioną lub nieusprawiedliwioną, stosowanie kar porządkowych oraz składanie wniosków o rozpatrzenie sprawy przez sąd powiatowy należy do kierownika zakładu pracy, instytucji lub urzędu; kierownik podejmuje decyzję po wysłuchaniu wyjaśnień pracownika oraz po zasięgnięciu opinii rady zakładowej (miejscowej) lub delegata związkowego.

2. Decyzję określoną w ust. 1 należy wydać na piśmie najpóźniej w ciągu tygodnia od pierwszego dnia nieobecności

pracownika; odpis decyzji o zastosowaniu kary porządkowej lub o skierowaniu sprawy do sądu podaje się do wiadomości pracowników w sposób przyjęty w danym zakładzie pracy.

Art. 11. 1. Adnotacje o karach porządkowych (art. 5) ulegają wykreśleniu we wszystkich aktach pracownika po roku jego nienagannej pracy, bez wyczekiwania jego żądania.

2. Skazanie na karę sądową (art. 8) ulega na żądanie pracownika po roku jego nienagannej pracy zatarcia.

3. Fakt wykonywania nienagannej pracy stwierdza kierownik zakładu pracy, instytucji lub urzędu w porozumieniu z radą zakładową (miejscową) lub delegatem związkowym.

4. Z inicjatywy rady zakładowej (miejscowej) lub delegata związkowego może nastąpić wykreślenie adnotacji o karach porządkowych już po upływie pół roku sumiennej, nienagannej pracy pracownika w tym samym zakładzie pracy. W tym przypadku pracownik otrzymuje zwrot kwot potrąconych mu z wynagrodzenia w wykonaniu wymierzonej kary porządkowej.

Art. 12. 1. Kierownik zakładu pracy, który umyślnie niezgodnie z okolicznościami:

- 1) uznaje nieobecność pracownika za usprawiedliwioną albo
- 2) wbrew ciężącemu na nim obowiązkowi nie stosuje kary porządkowej lub nie wystąpi do sądu z wnioskiem o rozpatrzenie sprawy —

podlega karze aresztu do trzech miesięcy lub grzywny do 4.500 zł albo obu tym karom łącznie.

2. Tej samej karze podlega, kto umyślnie poświadczając nieprawdę co do okoliczności usprawiedliwiających opuszczenie pracy.

Art. 13. Kto w inny sposób wykracza przeciw przepisom niniejszej ustawy, a w szczególności, kto uchyla się od odbycia kary sądowej, orzeczonej w trybie art. 8, podlega karze aresztu do sześciu miesięcy.

Art. 11. Wpływy z pieniężnych kar porządkowych przeznaczają się na cele określone obowiązującymi przepisami, o ile one nie podlegają zwrotowi na rzecz pracownika (art. 11 ust. 4).

Art. 15. W sprawach rozpatrywanych w trybie postępowania sądowego:

- 1) wniosek kierownika zakładu pracy, instytucji lub urzędu zastępuje akt oskarżenia,
- 2) sprawa powinna być rozpatrzona przez sąd powiatowy najpóźniej w ciągu tygodnia od dnia otrzymania wniosku,
- 3) wyrok z uzasadnieniem powinien być niezwłocznie sporządzony na piśmie,
- 4) termin do wniesienia rewizji wynosi trzy dni i liczy się od dnia ogłoszenia wyroku,
- 5) sąd rewizyjny powinien rozpatrzyć sprawę najpóźniej w ciągu dwóch tygodni od ogłoszenia wyroku sądu powiatowego.

Art. 16. Nadzór nad przestrzeganiem przepisów niniejszej ustawy przez zakłady pracy, instytucje i urzędy porucza się prokuratorom.

Art. 17. Tryb postępowania w sprawach objętych niniejszą ustawą w stosunku do pracowników cywilnych w administracji wojskowej oraz w służbie bezpieczeństwa publicznego określi właściwy minister w drodze zarządzenia.

Art. 18. W art. 43 przepisów z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę robotników (Dz. U. Nr 35, poz. 324) skreśla się pkt 2, a pkt 3, 4 i 5 otrzymują kolejną numerację 2, 3 i 4.

Art. 19. Wykonanie ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów i wszystkim ministrom.

Art. 20. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.